

VISQUEM LA SETMANA SANTA!

Diumenge de Rams:

Jerusalem celebrava Pasqua/ Els jueus en el seu somieig,/ victorejaven son Salvador/ I Jesús travessà el gruix del mur/ entremig de crits, rams i palmes./ Zacaries bufava a cau d'orella:/ "Digau al poble de Sió,/ el vostre rei porta roba humil/ i se us presenta sens poder"/. Qui els regalarà l'oratjol de Déu/ els assenyalava un Messies/ desproveït de cavalls de guerra/ i avesat a oliveres i llor.

Dijous Sant:

Conscient que venia de Déu/ i a Déu tornava;/ conscient que ja havia arribat la seva fi;/ conscient que a tots els estimava/ els convidà a compartir pa i vi./ Fou un sopar /de mirades i gestos molt íntims./ Tirant aigua a un ribell / rentà i eixugà peus/. El gest commogué Judes/ que es retirà en silenci./ Sols Jesús acollí/ el buit del seu ofec./ De nou entorn d'una taula/ tornam a sentir, com Pere,/ les ganes de netejar-nos/ peus, i..., també, mans i cap./ Cap, per entendre el lavatori./ Peus, per a ser-ne missatgers. / Mans, per acompanyar a molts.

Divendres Sant:

El crucificat és l'amic amant/ que passà fent el bé,/ que escoltà tothom,/ que sempre es feia proper/ al feble i menyspreat/ retornant la salut./ El crucificat és el despullat/ del seu ésser diví./ És qui, fent-se un entre tants,/ carregà damunt seu/ les maldats que ens pertanyen./ El crucificat és el solidari/ que mai obrà violència/. El seu ésser pacífic/ i el seu clam de perdó/ a tots ens regala/ la vida que reneix/ quan el gra de blat mor./ Divendres sant,/ és nou clam de crucificats/ a la recerca de veròniques/ i de nous cirineus/ que ajudin a portar/ no sols la creu a molts,/ també a superar-la/ i així ressuscitar.

Maria:

Mort el fill en els seus braços/ es clouen totes les veus,/ el col.loqui es fa silent,/ i els ploricalls són les roses/ d'un jardí sens jardiner./ Mort el fill en els seus braços/ qualsevol gest i paraula/ es despulla dolçament/ en son cau més entranyable/. Mort el fill en els seus braços/ més seva és la soledat,/ crua la maternitat./ I en serenor, els seus ulls/ parlen d'un sí confiat.

Pasqua:

L'esperança rebrota/ on hi cova la mort. / I mentre poncella, / neteja i poleix / els cors decebutos. / Maria, qui cerques? / I..., tan sols mirant-la, / li sorgí el somriure. / Ressuscitant, / Jesús revifa / el foc que mor. / Ni la soledat ni l'odi / asfixiaran mai més / l'hàlit que engendra la creu. / Com és de fidel la vida / que descol.locant l'ofec / provoca de nou l'alè. / Com és de gran Déu / que havent-nos creat / ens brin da el traspàs!. Participem en les celebracions i sortim al carrer a oferir Jesucrist. "Preferesc més una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer, que no una Església malalta a causa de refugiar-se còmodament en les seves pròpies seguretats" (Papa Francesc).